

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 23. oktobra 2017. godine
Br. ref.: RK 1142/17

REŠENJA O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KIo9/17

Podnosilac

Fatmir Hoti

**Ocena ustavnosti presude Pml. br. 281/2016 Vrhovnog suda Kosova
od 05. decembra 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, Predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Fatmir Hoti, sa prebivalištem u Đakovici (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Teki Bokshi, advokat iz Đakovice.

Osporena odluka

2. Osporene odluke su presuda Pml. br. 281/2016 od 05. decembra 2016. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), kojom je odbijen zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti protiv presude Apelacionog suda PAKR.br. 421/2016 od 09. septembra 2016. godine u vezi sa presudom Osnovnog suda u Đakovici (presuda PKR.br. 23/2014 od 16. maja 2016. godine).
3. Osporena presuda Vrhovnog suda je uručena podnosiocu zahteva 23. decembra 2016. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom su, navodno, povređena prava podnosioca garantovana članovima 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo], 46. [Zaštita Imovine] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i članom 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) kao i članom 1 protokola 1 (Zaštita Imovine) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 8. februara 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 20. marta 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija Almiro Rodrigues (predsedavajući), Ivan Čukalović i Selvete Gërzhaliu-Krasniqi (sudije).
8. Dana 27. aprila 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova.
9. Dana 8. maja 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo dodatna dokumenta Sudu.
10. Dana 05. septembra 2017. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje, je iznelo preporuku Sudu za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 16. maja 2016. godine, Osnovni sud u Đakovici (presudom PKR br. 23/14) je oglosio krivim podnosioca zahteva za krivično delo ugovaranje nesrazmerne imovinske dobiti i osudio na zatvorsku kaznu.
12. Podnosilac zahteva je protiv presude Osnovnog suda izjavo žalbu Apelacionom sudu. Žalbu je izjavilo i Osnovno tužilaštvo u Đakovici-Odeljenje za teška krivična dela.
13. Dana 09. septembra 2016. godine, Apelacioni sud je (presudom PAKR br. 42/16) odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda.
14. Podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda i Osnovnog suda
15. Dana 05. decembra 2016. godine, Vrhovni sud Kosova je (presudom PML. br. 281/2016) odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presuda Osnovnog suda i Apelacionog suda.

Navodi podnosioca

16. Podnosilac zahteva navodi povredu prava na jednakost pred zakonom, delotvorno pravno sredstvo, pravično i nepristrasno suđenje, zaštitu imovine i sudsku zaštitu prava.
17. Podnosilac zahteva smatra da: *“ Povreda se sastoji u tome da je sud bio nepropisno sastavljen, što predstavlja povredu iz člana 384. st. 1 tačka 1.1. ZKPRK-a. U sastavu sudskog veća prvostepenog suda učestvovala su i sudije [...], koje rade u Odseku za prekršaje Osnovnog suda u Đakovici, kao prekršajne sudije i koje ne ispunjavaju zakonske uslove da sude u predmetima koji su u nadležnosti Odeljenja za teška krivična dela..”*
18. Podnosilac zahteva tvrdi da: *“Iako je prvostepenom presudom i presudom po žalbi došlo do brojnih bitnih povreda [...], Apelacioni sud nije uopšte analizirao te bitne povrede odredaba krivičnog postupka i bez ikakvog obrazloženja je odbio naše žalbe i potvrdio prvostepenu presudu.”*
19. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da: *“u vezi sa navedenim povredama, sud nije jasno i potpuno izneo činjenice zbog kojih je smatrao da je utvrđeno van osnovane sumnje da je optuženi Fatmir Hoti izvršio krivično delo za koje je osuđen, takođe sud nije utvrdio protivrečne dokaze i zašto je određenim dokazima poklonio veru, a drugim dokazima nije i Vrhovni sud nije dao dovoljno razloga jer je presuda Vrhovnog suda uglavnom narativna u vezi sa tokom postupka zbog toga što razlozi koje je izneo sud nisu dovoljni.”*
20. Podnosilac zahteva traži od Suda da:

I. DA PROGLASI zahtev prihvatljivim;

- II. UTVRĐUJE SE** da je bilo povrede člana 24 [Jednakost pred zakonom], člana 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], člana 31. Ustava Republike Kosovo, člana 6.1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP), člana 32 [Pravo na pravno sredstvo], člana 46 [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo, člana 54 [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo u vezi sa članom 5 i 6 [Pravo na pravično suđenje], članom 12, 13 [Pravo na delotvorni pravni lek] EKLJP, člana 46. Ustava Republike Kosovo u vezi sa članom 1 Protokola 1 EKLJP, kao i člana 54. Ustava Republike Kosovo - [Sudska zaštita prava].
- III. PROGLAŠAVA** nevažećom presudu Vrhovnog suda Kosova Pml. br. 281/2016 od 5.12.2016. godine;
- IV. VRAĆA** presudu Vrhovnog suda Kosova na ponovno odlučivanje, u skladu sa presudom Ustavnog suda;
- V. NALAŽE** da se ova presuda dostavi strankama i, u skladu sa članom 20.4 Zakona, objavi u Službenom listu;
- VI. Ova presuda stupa na snagu odmah.**

Ocena prihvatljivosti zahteva

21. Sud prvo ispituje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o radu.
22. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. (Jurisdikcija i ovlašćene strane) Ustava koji propisuju:
- “ 1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
(...)
7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
23. Međutim, Sud se poziva i na član 48. Zakona [Tačnost podneska], koji kaže:
- Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.*
24. Sud se poziva i na član 49. Zakona, koji propisuje:
- “ Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku.*
25. Sud se, dalje, poziva na pravilo 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovníka o radu, koje predviđa:
- “(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:
[...]
d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.*
- (2) Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava“.

26. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana da podnese zahtev, da je iscrpeo sva pravna sredstva u skladu sa članom 113.7 Ustava i da je zahtev podneo u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca kao što je propisano u članu 49. Zakona.
27. Sud takođe treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva tačno naveo i potkrepio tvrdnje u skladu sa članom 48. Zakona.
28. Sud primećuje da je podnosilac zahteva tačno naveo prava za koja on tvrdi da su mu povređena, kao i konkretan akt javnog organa.
29. Sto se tiče promenljivosti pravilo 36 (1) (d) i (2) (b), Sud smatra da je srž žalbe podnosioca zahteva sledeća:
  - (i) osnovni sud je nezakonito odlučili jer je bio nepropisno sastavljen;
  - (ii) redovni sudovi nisu jasno i potpuno utvrdili činjenično stanje te shodno tome odluke redovnih sudova nisu adekvatno analizirane i obrazložene.
30. Što se tiče tvrdnje (i), Sud primećuje da je Vrhovni sud (presuda pml. br. 281/2016) odbio zahtev za zaštitu zakonitosti protiv presuda Osnovnog suda i Apelacionog suda.
31. Vrhovni sud je u svojoj presudi zaključio “ *iz zapisnika sa sudskih ročišta proizilazi da ni stranke, ni branioci osuđenog nisu imale primedbe na sastav sudskog organa, a iz zapisnika sa sudskog ročišta od 14.03.2016. godine na kojem su članovi bili sudije koji su imenovane decidiivno su izjavili da nemaju primedbe na sastav sudskog organa. Prema proceni Vrhovnog suda, bitna povreda odredbi krivičnog postupka iz člana 384, stava 1, tačke 1 ZKPK-a je izvršena kada sud nije bio u skladu sa zakonom ili kada je u donošenju presude učestvovao sudija koji nije bio prisutan na sudskog ročištu ili kada je pravosnažnom presudom izuzet sa suđenja. Ovo se u konkretnom slučaju nije dogodilo. U skladu sa odredbom 12, stavom 4 Zakona o sudovima, predsednik Osnovnog suda određuje sudije u odeljenjima, kako bi obezbedio efikasno suđenje predmeta i privremeno može da ponovo odredi sudije među ograncima i odeljenjima po potrebi, kako bi se tretirali sukobi, kako bi se nerešeni predmeti rešavali ili kako bi obezbedio pravovremeno razmatranje pitanja. S toga, ovaj navod iz zahteva za zaštitu zakonitosti nije osnovan.* ”
32. Sud smatra da su osporenom presudom Vrhovnog suda uzete u obzir sve tvrdnje navedene u zahtevima za zaštitu zakonitosti u granicama propisanim zakonom, detaljno su objašnjene sve tvrdnje i obrazloženo je zašto je zahtev odbijen kao neosnovan. Predstavljena objašnjenja i razlozi nisu rezultat neopravdanog utvrđivanja činjenica ili proizvoljne primene procesnog i materijalnog prava.

33. Što se tiče tvrdnje (ii), Sud zapaža da presuda Osnovnog suda pokazuje sveobuhvatnu i detaljnu analizu svih činjenica i zakona koje se odnose na izvršenje krivičnih dela i određivanje kazne.
34. Sud je mišljenja da je Apelacioni sud detaljno objasnio i odgovorio na žalbu podnosioca, pružajući jasno obrazloženje na njegove tvrdnje o bitnoj povredi odredbi Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, kao i o odluci o kazni.
35. Štaviše, Apelacioni sud je *“prihvatio ceo činjenični nalaz i pravno stanovište [Osnovnog suda], smatrajući da je pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primenio materijalno pravo kada je utvrdio da je žalba [podnosilaca zahteva] neosnovan i potvrdio presudu [Osnovnog suda]”*.
36. Sud primećuje da su redovni sudovi ocenili činjenice i tumačili i primenili odredbe procesnog i materijalnog prava u vezi sa zahtevom podnosioca. Njihovi zaključci su doneti nakon detaljnog razmatranja svih argumenata predstavljenih od strane podnosilaca zahteva i oštećene strane.
37. Sud, dalje, primećuje da je podnosilac zahteva ponovio pred Sudom iste argumente koje je pokrenuo u postupku pred redovnim sudovima, naročito u vezi sa utvrđivanjem činjeničnog stanja i zakonitosti odluka redovnih sudova.
38. Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim ako one mogu povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). U stvari, uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi: *mutatis mutandis*, Evropski sud za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28).
39. Uloga Ustavnog suda je da obezbedi saglasnost sa pravima garantovanim Ustavom i drugim pravnim instrumentima. Dakle, Ustavni sud ne može da deluje kao “sud četvrtog stepena” (Vidi: ESLJP, slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65; vidi, i: *mutatis mutandis*, Ustavni sud, slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
40. Drugim rečima, kompletno utvrđivanje činjeničnog stanja i pravilna primena zakona je puna nadležnost redovnih sudova (stvar zakonitosti).
41. Sama činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom postupka u njegovom slučaju ne daje mu pravo da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi prava koja su zaštićena Ustavom.
42. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi bili predstavljeni na pravilan način i da li su postupci gledano u celosti sprovedeni tako da su podnosioci zahteva dobili pravično suđenje (Vidi: *inter alia*, slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima usvojen 10. jula 1991. godine).

43. U tom smislu, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije potkrepio tvrdnje da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravilni ili proizvoljni i da su osporenim odlukom podnosiocu povređena osnovna prava i slobode garantovane Ustavom i EKLJP (vidi: *mutatis mutandis*: ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06).
44. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi člana 46. Ustava u vezi sa članom 1. Protokola br. 1 EKLJP, Sud podseća da se pravo na imovinu odnosi samo na postojeće imovine neke osobe i ne garantuje pravo na sticanje imovine (Vidi: *mutatis mutandis*, ESLJP slučaj: *Marckx protiv Belgije*, br. 6633/74, presuda od 13. juna 1979. godine, stav 50).
45. U određenim okolnostima, „legitimno očekivanje“ za dobijanje imovine može uživati i zaštita člana 46. Ustava i člana 1. Protokola br. 1 uz EKLJP (Vidi: *mutatis mutandis*, ESLJP, slučaj *Béláné Nagy protiv Mađarske*, br. 53080/13, presuda od 13. decembra 2016. godine, stav 74).
46. Međutim, Sud podseća da se ne može reći da se stvara „legitimno očekivanje“ kada postoji spor o pravičnom tumačenju i primeni domaćeg prava i kada su podnesci podnosioca zahteva naknadno odbačeni od strane nacionalnih sudova (Vidi: *Béláné Nagy protiv Mađarske*, isto, stav 75).
47. Sud smatra da okolnosti slučaja ne daju podnosiocu zahteva naslov materijalnog interesa zaštićen članom 46. Ustava u vezi sa članom 1. Protokola 1. EKLJP.
48. Sud, dalje, smatra da podnosilac zahteva nije naveo činjenice koje pokazuju da je u postupcima pred redovnim sudovima na bilo koji način došlo do povrede njegovih ustavom zagantovanih prava na jednakost pred zakonom, na pravično i nepristrasno suđenje, sudsku zaštitu prava i zaštitu imovine.
49. Kao rezime, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje, niti je podneo bilo koji *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava zagantovanih Ustavom i EKLJP.
50. Dakle, zahtev podnosioca je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba da se proglašuje neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika o radu.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113. 1 i 7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 05. septembra 2017. god., je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi